Pkt. 2 a), 2. pkt., i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at produkter, der foreligger i adskilt eller ikke samlet stand, hverken omfatter morelkirsebær- og solbærkoncentrat eller morelkirsebæraroma- og solbæraromakoncentrat, der er udvundet af morelkirsebær og solbær, selv om frugtsaft- og aromakoncentraterne, der handles til samme pris, atter blandes med hinanden umiddelbart før konsum eller tapning.

Due Chloros Grévisse

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 30. september 1982.

For justitssekretæren

J. A. Pompe
Assisterende justitssekretær

O. Due
Formand for anden afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIR GORDON SLYNN FREMSAT DEN 15. JULI 1982 [1]

Høje Domstol.

I oktober 1974 indførte International Flavors and Fragrances (Deutschland) GmbH (herefter benævnt »IFF«) til Forbundsrepublikken Tyskland fra Jugoslavien et vareparti bestående af 40 tønder morelkirsebærkoncentrat og 4 tønder kirsebæraromakoncentrat. I marts 1975 importerede IFF endnu ét parti, der bestod af 28 tønder solbærkoncentrat og 4 tønder solbæraromakoncentrat. De tyske toldmyndigheder tariferede foreløbigt varerne som følger:

1) Kirsebærkoncentratet henførtes under pos. 20.07, B, II, a), 6), aa), i den fælles toldtarif (FTT),

2) solbærkoncentratet henførtes under pos. 20.07, B, II, a), 6, bb), og

3) de to aromakoncentrater henførtes under pos. 33.04.

Af varerne blev der udtaget prøver, som blev sendt til analyse på toldvæsenets

1 — Oversat fra engelsk.

laboratorium. Derved konstateres det, at kirsebærkoncentratet havde en densitet (vægtfylde) på 1,37 ved 15°C og solbærkoncentratet en densitet på 1,381. Som følge heraf ændrede toldmyndighederne henholdsvis den 30. januar 1975 og 22. maj 1975 de oprindelige toldtariferinger og beregningen af told, idet koncentraterne nu blev henført under pos. 20.07, A, III, a). Efter det oplyste har IFF gjort indsigelse mod den måde, hvorpå der blev udtaget prøver med henblik på fastsættelse af varernes densitet, men dette spørgmål er uden interesse for sagens behandling her.

Da IFF ikke fremlagde dokumentation for præference for kirsebæraromakoncentratets vedkommende, blev den almindelige toldsats anvendt, mens der for solbæraromakoncentratets vedkommende blev anvendt præferencesats i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3054/74 af 2. december 1974 (EFT L 329/70 af 9. december 1974). Resultatet af dette var, at IFF blev afkrævet yderligere told på 34 291,31 DM for kirsebærkoncentratet, 744,59 DM for kirsebæraromakoncentratet og 28 585,60 DM for solbærkoncentratet. Firmaet påklagede forgæves toldvæsenets afgørelse og indbragte derpå sagen for Finanzgericht München, som gav toldmyndighederne medhold, hvorpå IFF har anket sagen til Bundesfinanzhof.

Ifølge de for Bundesfinanzhof foreliggende oplysninger fremstilles de pågældende produkter på følgende måde. Efter presning af frugterne foretages i en varmeveksler en hurtig opvarmning af saften til en temperatur over kogepunktet for at udvinde aromaen. De dampe, der herved opstår i fordamperen, ledes gennem en modstrømskolonne, hvorved der sker en koncentration af aromastofferne. Ved modstrømsdestillationen foretages en adskillelse af dampene i henholdsvis aromakoncentrat og vand. Den tilbageblevne frugtsaft koncentreres i fortsættere.

Efter det oplyste kan det således udvundne frugtkoncentrat anvendes ved fremstilling af en række produkter, eksempelvis flødeis og likør. Det af frugtsaften ved denne proces udvundne aromakoncentrat kan også anvendes som et selvstændigt produkt som smagstilsætning i f.eks. bagværk, læskedrikke og yoghurt.

At udvinde saftkoncentrat og aromakoncentrat til selvstændige formål er ikke den eneste, og måske ikke den primære, grund til at benytte den skildrede proces. Ifølge IFF ville omkostningerne i praksis stille sig hindrende i vejen for en transport af selve frugtsaften, hvorfor man koncentrerer denne. Da koncentrationsprocessen ville bevirke et aromatab, nødsages man til at uddrage aromaen ved den skildrede proces og oplagre og transportere den separat, og ikke lade den blande med saftkoncentrat før umiddelbart inden brugen eller tapningen. Ifølge sagens oplysninger genfremstilles frugtsaften ved, at saft- og aromakoncentrater i en centrifuge blandes med vand i deres oprindelige forhold. Når saftkoncentrater og aromakoncentrater skal anvendes til forskellige formål, kan det forekomme de sælges separat, men når de skal anvendes til genfremstilling af frugtsaften, handles de normalt sammen.

Bundesfinanzhof fandt på denne baggrund, at rigtigheden af de af toldmyndighederne foretagne toldtariferinger, som blev anfægtet af IFF, beror på en fortolkning af punkt 2. a) i de almindelige tariferingsbestemmelser til den fælles toldtarif, hvori det bestemmes, at »når en bestemt vare nævnes i en positions tekst, omfatter positionen ... endvidere varer af den pågældende art (herunder ukomplette eller ufærdige varer, som efter nærværende bestemmelse tariferes som komplette eller færdige varer), når de foreligger i adskilt eller ikke samlet stand« (jfr. Rådets forordning nr. 1/74 af 17. 12. 1973, EFT L 1 af 1. 1. 1974, s. 1, på side 11, og Rådets forordning nr. 2658/74 af 15. 10. 1974, EFT L 295 af 1. 11. 1974, s. 1, på side 11).

Spørgsmålet i forelæggelseskendelsen har følgende ordlyd: »Skal den almindelige tariferingsbestemmelse punkt 2 a), 2. pkt., fortolkes således, at begrebet varer, der foreligger i adskilt eller ikke samlet stand, også omfatter morelkirsebær- og solbærkoncentrat samt kirsebæraroma- og solbæraromakoncentrat udvundet af henholdsvis morelkirsebærsaft og solbærsaft, når frugtsaft- og aromakoncentraterne, der koster det samme, umiddelbart inden konsum eller aftapning atter blandes med hinanden?«

Hvis saftkoncentratet og aromakoncentratet ikke skal anses som en vare (frugtsaft), der foreligger i »adskilt eller ikke samlet stand«, skal saftkoncentraterne og aromakoncentraterne tariferes under hver sin position, dvs. saftkoncentraterne under pos. 20.07, A, III, a), da de har en densitet på over 1,3 ved 15°C, og aromakoncentraterne under pos. 33.04. Hvis der imidlertid er tale om en sådan vare, skal varens bestanddele — ifølge IFF — tariferes samlet som frugtsaft — under pos. 20.07, B, II, a), 6, aa), og bb) for henholdsvis kirsebærsafts og solbærsafts vedkommende. Aromakoncentraterne har en ringere densitet end saftkoncentraterne, hvilket medfører, at den samlede vare taget under ét får en lavere densitet.

De til »i adskilt eller samlet stand« svarende udtryk i de andre versioner af forordningen lyder som følger:

— *Engelsk:* »unassembled or disassembled«
— *tysk:* »zerlegt«
— *fransk:* »à l'état démonté ou non monté«
— *italiensk:* »smontato o non montato«, og
— *nederlandsk:* »gedemonteerde of in niet gemonteerde staat«.

I sag 165/78, IMCO mod Oberfinanzdirektion Berlin, Sml. 1979, s. 1837, på side 1844 udtalte Domstolen, at tariferingsbestemmelse 2. a) omfatter både endnu ikke samlede og adskilte varer.

Finanzgericht München kom til det resultat, at de to saftkoncentrater ikke kan tariferes sammen med deres respektive aromakoncentrater som homogene produkter, da de ikke tilsammen danner en vare, der foreligger i »adskilt eller ikke samlet stand« — eller »zerlegt« i den tyske version. »Zerlegt« kan ifølge det oplyste efter almindelig sprogbrug betegne adskillelse af en væske i dens bestanddele gennem en fysisk proces. Finanzgericht München støttede sig imidlertid til de engelske og franske versioner, som efter rettens opfattelse havde en mere snæver betydning og omfattede varer, hvis enkeltdele adskilles efter at have været samlet mekanisk, eller som overhovedet først skal samles.

Retten mente, at dette ikke kunne omfatte et naturprodukt som frugtsaft, som fra først af har været et sådant, og som ikke »samles«, før det adskilles i sine bestanddele.

Kommissionen har indtaget samme standpunkt og har anført, at på grundlag af de forskellige versioner af forordningsteksten og ud fra en rent sproglig fortolkning må ordene »adskilt eller ikke samlet stand« betyde en vare bestående af to dele, der kan identificeres både før og efter en samling til den pågældende vare. Dette kan imidlertid ikke omfatte en vare af den her i sagen foreliggende art, da behandlingen af frugtsaften resulterer i nye produkter. Varerne bestod følgelig ikke af et produkt, der foreligger i adskilt eller ikke samlet stand, men af flere forskellige produkter med forskellige egenskaber.

Sidste punktum i tariferingsbestemmelsernes pkt. 2 a) omfatter for forskellige former for varer:

1. komplette eller færdige varer, der foreligger i adskilt eller ikke samlet stand og

2. ukomplette eller ufærdige varer, der fremtræder som i det væsentlige komplette eller færdige varer, men som foreligger i adskilt eller ikke samlet stand.

Det er unødvendigt at tage stilling til, hvilken gruppe varerne i den foreliggende sag tilhører. Der er blevet sat spørgsmålstegn ved, om disse produkter — på grund af det manglende vand — kan anses at udgøre en komplet eller færdig vare, nemlig frugtsaft. Selv om produkterne af denne grund eventuelt ikke kan anses som en komplet eller færdig vare, kan de efter min opfattelse anses som en ukomplet eller ufærdig vare, der fremtræder som en i det væsentlige komplet eller færdig vare, da saft- og aromakoncentraterne tilsammen indeholder en frugtsafts karakteristika. Det eneste problem er, om det antages, at de udgør denne vare i adskilt eller samlet stand. Udtrykket »adskilt eller ikke samlet stand« (som jeg har forstået, har et tilsvarende indhold i de øvrige nævnte affattelser, bortset fra den tyske version), rejser indledningsvis sprørgsmålet, hvad man skal forstå ved »samling«. Det kan hævdes, at begrebet »at samle« blot forudsætter, at to eller flere stoffer tilføjes hinanden eller sammenføjes. Selv ud fra en sådan fortolkning ville jeg ikke anse frugtsaften for at være »skilt ad« i sine to bestanddele, nemlig saftkoncentratet og aromakoncentratet. Efter min opfattelse betyder adskillelse en deling af ting, som oprindelig forelå i dele, og som er blevet føjet sammen. De oprindelige kirsebær blev ikke »samlet« og det udvundne saftkoncentrat og aromakoncentrat kan efter min mening ikke anses som adskilte dele af den kirsebærsaft, der fremstilledes ved presning af bærrene, på samme måde som man om afskæring af grene fra et træ og opskæring af dennes stamme ikke kan sige, at træet »skilles ad«.

Når det drejer sig om bestanddele i en vare, har begrebet »samlet« efter min opfattelse imidlertid ikke en så omfattende betydning, at det blot står for samling eller sammenføjning af forskellige stoffer. Efter almindelig sprogbrug

ville man ikke tale om at »samle« en stuvning eller en budding. Samling er i sit væsen en mekanisk proces, der består i at sammenføje eller samle separate dele, der normalt stadig kan identificeres efter samlingen, selv om de eventuelt på grund af samlemåden senere ikke fuldt ud kan skilles igen til den oprindelige form.

De forklarende bemærkninger til FTT yder ikke bidrag til problemets løsning. »Forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen« udtaler om første del af pkt. 2 a), at »denne bestemmelse ... i almindelighed ikke [finder] anvendelse for varer henhørende under positionerne i nomenklaturens afsnit I-VI«. Kapitlerne 20 og 33 i TSR-nomenklaturen findes i henholdsvis afsnit IV og VI. Om anden del af pkt. 2 a), (der omhandler varer i adskilt eller ikke samlet stand) udtales det, at »denne bestemmelse ... ikke [finder] anvendelse for varer henhørende under positionerne i nomenklaturens afsnit I-VI«. I den franske version udtales det, at de to led i pkt. 2 a) almindeligvis ikke finder anvendelse på nomenklaturens afsnit I-VI. Det er således teoretisk muligt (men næppe sandsynligt), at der findes positioner i disse afsnit, hvor pkt. 2 a) kan finde anvendelse. Det udtales imidlertid i afsnit VI i den forklarende bemærkning til pkt. 2 a), at »ved varer i adskilt eller ikke samlet stand forstås i denne bestemmelse varer, hvis forskellige bestanddele skal samles ved hjælp af simple samleanordninger (skruer, bolte og møtriker etc.) eller f.eks. ved nitning eller svejsning, *forudsat* at samlingen kun kræver enkle arbejdsfunktioner«. Uanset om der med udtrykket »enkle arbejdsfunktioner« sigtes til både anvendelsen af simple samleanordninger og nitning og svejsning, hvilket jeg tror, eller kun til nitning og svejsning, er tankegangen klar. Der skal være tale om en samling med simple, mekaniske midler. De tilfælde, der er omtalt i almindelige bemærkninger til kapitel 44, afsnit XVI og kapitlerne 86, 87 og 89, støtter denne antagelse.

Følger man de forklarende bemærkninger, er det klart, at gendannelsen af frugtsaften ikke sker ved hjælp af en simpel samleanordning. Omend fremgangsmåden er enkel, kan man dog ikke tale om »enkle arbejdsfunktioner« [1], da dette udtryk efter min opfattelse betyder enkle, mekaniske arbejdsfunktioner. På samme måde er hverken saftkoncentratet eller aromakoncentratet »adskilt eller ikke samlet« frugtsaft, da de aldrig er blevet »sat sammen« eller »skilt ad« og ved gendannelse heller ikke vil blive »sat sammen« igen.

Hvor de foreligger afvigelser mellem de forskellige sproglige versioner af en fællesskabstekst, skal teksterne fortolkes under ét, ikke enkeltvis, og ud fra den

1 — O.a.: Den engelske tekst er her »simple assembly operations«, altså snarere »enkle *samle*-operationer«.

samlede teksts formål og opbygning (jfr. eksempelvis *IMCO*-dommen og generaladvokat Capotorti på side 1849 samt sag 816/79, *Mecke* mod *Hauptzollamt Bremen-Ost*, Sml. 1980, s. 3029, præmis 7, sagerne 824 og 825/79, *Folci* mod *Amministrazione delle Finanze dello Stato*, Sml. 1980, s. 3053, og sag 160/80, *Smuling-de Leeuw* mod *Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen*, Sml. 1981, s. 1767).

Herefter må det tyske begreb »zerlegt« fortolkes snævert svarende til udtrykkene »adskilt« og »ikke samlet stand« og ikke i den vide betydning, som hævdes af IFF. Det kan efter min opfattelse under ingen omstændigheder anerkendes, at alene den omstændighed, at saftkoncentratet afsendes som ét parti (til en fælles pris) nødvendigvis medfører, at disse produkter må anses for omfattet af dommen i *IMCO*-sagen, sag 165/78 (nævnt ovenfor). Da de enkelte bestanddele kan anvendes forskelligt, kan det ikke hævdes, at de efter importen kun kan behandles som en samlet vare, blot fordi de forsendes samlet, også selv om det måtte være tilfældet, at de — som påstået — kun forsendes som ét parti i tilfælde, hvor de skal anvendes til gendannelse af frugtsaft.

Af de anførte grunde mener jeg, at spørgsmålet til Domstolen må besvares med, at morelkirsebærkoncentrat og solbærkoncentrat fremstillet af henholdsvis kirsebærsaft og solbærsaft samt kirsebæraromakoncentrat og solbæraromakoncentrat ikke kan anses som varer, der foreligger i adskilt eller ikke samlet stand.